

TORONYIRÁNY

XII. 36.

2018. szeptember 9.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 23. vasárnap

Szeptember 12. Szűz Mária szent neve

Szeptember 14. A Szent Kereszt felmagasztalása

Szeptember 15. A Fájdalmas Szűzanya

A feltámadás utáni időkből visszatekintve megértjük, hogy miért követelt Jézus hitet azoktól, akik gyógyulást kértek tőle. Jairusnak azt mondta: Ha hiszel, minden lehetséges (Mk 9,19). A szír asszonynak: Nagy a hited, legyen, ahogy akarod (Mt 15,28). A leprásnak: a hited megszabadított (Lk 17,19). Ha Jézus ilyen lehetőséget tulajdonított a hitnek, azzal minden kor emberének akart valamit mondani, hiszen a hitben vele találkozunk, őt fogadjuk el. Gyógyításainak jelentőségét ebben a szellemi összefüggésben kell magunkra alkalmaznunk. Láttuk, hogy Jézus úgy jött közénk, mint megváltó, aki a földi élet idején remény és rejtett kegyelem alakjában elővételezi számunkra mindazt, amit az örök életben nyújt. Az ő feltámadásában konkretizálódott a megváltás. Isten akarata tapasztalhatóvá lett. Kitént, hogy esendő földi testünkkel, törekvésünkkel együtt benne állunk Isten irgalmas tervében, s ő kész bennünket ebből az ideiglenességből kiragadni és saját életének hordozójává tenni. A hitben Istennek ezt az ígérését fogadom el, s tudom, hogy a földi veszélyeztetettség ellenére annak kezében vagyok, aki mindennél hatalmasabb. A hitben nemcsak elismerem Isten mindenhatóságát, hanem kiszolgáltatom magam neki. Mint teremtmény bizalommal tekintek az élet Urára. Ez nem a betegnek és az orvosnak a kapcsolata, hanem az emberé és a Teremtőé.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- Iz 35,4-7a** Minden emberi igazságtalanságot és nyomorúságot Isten, országának végső kialakulásakor, az üdvösség állapotában fog minden emberi képzeletet felülmúlóan orvosolni.
- 2. Jak 2,1-5** Jakab apostol arra figyelmezteti a közösség tagjait, hogy ne legyenek személyválogatók, és ne külsőségek alapján döntsék el, hogy ki a fontos, vagy befolyásos a hívek közösségében.
- 3. Mk 7,31-37** Jézus meggyógyít egy süketnéma embert, visszaadva neki a lehetőséget, hogy akadály nélkül kapcsolatot teremtsen, kommunikáljon embertársaival.

A süketnéma meggyógyítása

Egy embert Jézushoz visznek, vagyis vezetnek, ahogyan az érzékszerveikkel nehezen tájékozódókat támogatni kell. Az illető süket, vagyis egyáltalán nem hall, illetve ebből fakadóan csak nehezen, valószínűleg érthetetlenül beszél. Az Ószövetség ismerte a súlyos beszédhiba okozta szenvedést (vö. Zsolt 38,13), a visszanyert, vagy csodálatosan elnyert hallást, és a beszéd képességét Isten különleges ajándékának tartotta (vö. Kiv 4,11; Iz 35-6). Az emberek Jézusban csodás gyógyítót látnak, de az olvasó nem felejtetheti el, hogy Jézus minden tettét Isten Lelkének erejében viszi végbe, s hogy általa éppen Isten országa valósul meg (vö. 1,9-11. 14-15).

A kérdés, hogy Jézus gyógyítson, a gyógyító csodaelbeszélések visszatérő eleme. A parakaló ige szó szerint azt jelenti, „mellé hívní”, „oda hívní”, s ez is többször kifejezi a könyörgést, hogy Jézus „álljon oda” valaki mellé (vö. 1,40; 5,23; 8,22). Az érintés általi gyógyítás is visszatérő elem (1,31.41; 5,23.41; 8,22; 9,27).

Az elbeszélő most a gyógyító Jézusra és tetteire koncentrálna. Ő ugyanis szintén egyedül akar maradni a süketnémaival (33. vers). Egyfelől továbbra is titokban igyekszik tartani tetteit, másfelől azonban a személyes törődés is vezet: békében és nyugalomban akar maradni a beteggel (vö. 8,22-26). Miután félrevonta a beteget, külön-külön törődik azokkal a fontos szervekkel, amelyeket a betegség megbénított. A korabeli hellenista irodalomból nyilvánvaló, hogy a nyálban az ókori ember gyógyító erőt sejtett (Plinius, Nat. Hist. XXVIII,4; Tacitus, Annales IV,81-82; vö. Jn 9,6). Míg a 8,23 közvetlenebbül fogalmaz, ez a vers azt sejteti, hogy Jézus a saját kezét nyálazza be, s ezzel érinti a néma ember nyelvét. Az égre tekintés (34. vers) gyakran az imádság része (vö. Zsolt 123,1; Lk 18,13; Jn 11,41). Márk evangéliumában a kenyérszaporításban jelenik meg újra az égre tekintés motívuma (Mk 6,41), és azt hangsúlyozza, hogy Jézus az Atya akaratával összhangban, az ő hatalmával cselekszik. A fohász (vagy sóhaj?) Márk saját megjegyzése (7,34; 8,12). Ez arra utal, hogy Jézus belsőleg részt vesz a beteg szenvedésében és fájdalmában, s kevésbé tekinthető a gyógyító cselekvéssor részének.

A gyógyulást előkészítik és valamiképpen érzékeltetik is az eddigi cselekedeteket, de valódi forrása Jézus parancsszava. A szerző arám nyelven idézi, majd le is fordítja Jézus szavát. A pogány csodaelbeszélésekben idézett varázsigék (részisz barbariké) gyakran mindenki számára érthetetlen halandzsza szöveget jelentettek, s nem értelmes szót, mint itt (vö. 5,41).

A gyógyulás tényét a következő vers rögzíti (35. vers), mégpedig Jézus cselekvésének megfelelően mindkét szövet külön is megemlítve. A beteg immár „helyesen” beszél, vagyis valamennyire, dadogósan eddig is beszélhetett, ahogy a születésüktől fogva siketek gyakran ma is megtanulnak artikulálni. Jézus erre valószínűleg a gyógyulás eddig távolabb álló tanúhoz fordul, hiszen többes számban „nekik” tiltja meg, hogy beszéljenek. Az 1,44-45-ben tapasztaltakhoz hasonlóan, amikor a leprás meggyógyítása után hangzott el ilyen tiltás, az eredmény épp az ellenkezője. Az emberek még inkább hirdetik (kérüszó – az igének gyakran vallásos jelentése van; vö. 1,4-7; 1,14-15; 3,14 stb.), amit Jézus tett. A jelenetet befejező vers azonban mintha még tovább szélesítené a kört, s olyan embereket idéz, akik már nemcsak erről az esetről, hanem Jézus mindenféle jótettéről nyilatkoznak. Állapotukat, az embert magával sodró örvendezést, az evangélista két végletekig fokozott szóval tudja csak leírni, amelyek szó szerint nagyjából azt jelentik, hogy az emberek „igen teljesen magukon kívül voltak”.

Martonos Levente Balázs

* * *

Jézus gyógyító csodáinak valóságos, egészségügyi (földi, anyagi) jelentése is van, de van egy szimbolikus, természetfölötti jelentősége is.

Jézus csodáinál a testi gyógyulás része az egész ember gyógyulásának, és mint ilyen, szimbóluma az üdvösségnek. Ezért Jézus csodáinak a mi életünkre való gyakorlati alkalmazásában rengeteg indítást találhatunk a mindennapi keresztény életre.

A siketnémaság az ember magán és közösségi életére nézve egyaránt súlyos fogyatékoság. Gátolja az ember szellemi, lelki gazdagodását, fejlődését, esetleg lehetetlenné teszi a közösségi kommunikációt, a teljes közösségi kapcsolatokat. Amikor Jézus megnyitja a siketnéma fülét és nyelvét, lelki gazdagodását és fejlődését is lehetővé teszi, s egyúttal bekapcsolódását a közösségi életbe.

Eredetileg mindnyájan siketnémák voltunk lelkileg. A bűn siketnémái. A bűn meggátolja fejlődésünket, előrehaladásunkat szellemileg, lelkileg, és gátolja az egyházban való teljes részvételünket. Az újjászületés fürdőjében megújulva tűntek el akadályaink, fogyatékoságaink. S ha a bűn „betegségeibe” kerültünk, Jézus újra és újra meggyógyított minket.

Ki ne érezte volna már Jézus lelki gyógyításának nagyszerű eredményeit. Mennyire másként, tisztábban és világosabban értjük Isten szavát és az emberek beszédét, ha gyógyult lélekkel hallgatjuk azt. És mennyivel szebb, értelmesebb minden szavunk, ha a kegyelem és a szeretet szüli és irányítja. Aki a szeretet hallásával hall, észreveszi a szomszéd panaszában a segítségkérést, a bánatos beszédben a vigasztalásra várót. És aki a szeretet nyelvén tud beszélni, tovább tudja adni lelki boldogságát és békéjét, örömet tud szerezni másoknak. S akinek Isten dicséretére nyílik ajka, s Jézus szavaival tud imádkozni, az megtalálta a legszebb és legközvetlenebb kapcsolatot az Isten felé.

Urunk, megisd meg a mi fülünket és beszédünket még jobban a te igéd meghallására és dicséreted énekére!

Csanád Béla

Szülők és gyermekeik: hogy jól élünk együtt (11.)

IX. A gyermek szabadsága

Kérdés: Hogyan lehet úgy nevelni a gyermeket, hogy tiszteletben tartjuk szabadságát?

Kulcsszavak: Feltételek eltörlése – Felőttkődés – Infantilizmus

1. Mi a szabadság?

A szabadság fogalmát sokszor keverjük össze azzal, hogy „azt teszünk, amit akarunk”, a szavak legáltalánosabb, legzavarosabb, legkitekertebb értelmében. A pedagógia mindig is ragaszkodott ahhoz a felfogáshoz, amelynek alapján a szabadságot olyan értéknek kell felfogni, amit belső értékkel kell tenni, meg kell hódítani, gyakorolni kell a valódi nevelés segítségével.

A szabadság akár elvont fogalomnak is tűnhetne, ha nem úgy tekintjük, nem úgy éljük meg, mint egy kézzelfogható kapcsolat részét. A mi esetünkben ez a kézzelfogható kapcsolat a szülők és gyermekeik közötti viszony. Az ember nem születik szabadnak, hanem azzá válhat a nevelő kapcsolatban, amely élete első napjától kezdve kialakul az újszülött és az őt gondozó felnőttek között.

A szabadság nem spontán folyamat szülötte, hanem olyan dinamizmus, amit az akarat hoz mozgásba. Olyan funkció, amit nevelni, gyakorolni, gondozni kell. A gyermek akkor válik szabaddá, amikor belső meggyőződésévé válik, hogy a szülei által szabott korlátoknak nevelésbeli értéke van.

Úgy tanulunk meg szabadnak lenni, ha keresztülhaladunk a „rabszolgaság” állapotain, ami törekeny és gyenge emberi természetünk következménye, túllépünk különböző akadályokon, legyenek akár személyünkön belül vagy azon kívül esők. Fontos, hogy a gyermek fokozatosan nyerje el a szabadságot, sok „szabad” cselekedet tapasztalatán keresztül, és olyan egyszerű helyzetekben, mint például cipőcskéje, tolltartója vagy nadrágja színének megválasztása.

Főként a serdülés előtti korszaktól kezdve lesz egyre nyomasztóbb a szülők irányába a gyermek szabadság iránti igénye. Gyakran a felnőttek nem tudnak ennek megfelelni, és ösztönösen represszív módon válaszolnak: „Azt mondtam, nem, és kész”, és nem reflexív és javaslatot hordozó módon: „Azt mondom, nem, és megindoklom, miért nem engedem meg neked, amit tőlem kérsz és javaslok számodra egy jobb választási lehetőséget a te igényed számára”. Az olyan gyermeknek például, aki azt kéri szüleitől, hogy a szabadidejét nap mint nap a parkban a padon ülve tölthesse el, a szülők javasolhatnák alternatívaként, hogy lépjen be egy önkéntes csoportba, ahol rendelkezésre álló idejét gyümölcsözően befektetheti anélkül, hogy elherdálná.

Leszögezem, hogy a gyermek szempontjából meglehetősen értéke annak is, hogy időnként a parkban a padon ül a kortársaival; amivel itt szembeállunk, az az a szemlélet, ami szerint ez a szabadidő eltöltésének többé-kevésbé egyetlen és kizárólagos módja, és nem egy időnként fellépő szükséglet a sok, hasznosabb időtöltés mellett.

A fiúk és a lányok így beszélnek: „Most, hogy már 14 éves vagyok, szeretnék többet távol lenni otthonról, hogy sok időm legyen olyasmire, ami jobban tetszik nekem”. „15 éves vagyok és szeretném, ha hagynának együtt lenni a barátnőimmel és a barátaimmal, de a szüleim ezt csak nagy ritkán engedik.” „Már 13 éves vagyok és azt kívánom, hogy édesanyám hagyja, hogy azokkal barátkozzam, akikkel szeretnék. Bízni kell bennem!”

„16 éves vagyok, és azt kérem a szüleimtől, hogy hadd fejezzek ki olyan gondolatokat, ami nem vág egybe az ő gondolataikkal,

és ne nyomozzanak azután, mit teszek, ne kezeljenek úgy, mint egy 'megfigyelt személyt'."

A gyermekek által előhozott szabadság-igény kapcsán az a szülők feladata, hogy helyezzék el a kérést a megfelelő körülmények és helyzet, a gyermek kora, érettsége és felelősségérzete szempontjából.

2. Igazság és szabadság

Helyes, ha megismertetjük a gyermeket azokkal a kritériumokkal, amelyek alapján döntéseinket meghozzuk. A nevelőnek egyes szám első személyben kell döntenie, és a különböző lehetséges kritériumok között előnyben kell részesítenie a minőség kritériumát, főleg akkor, ha nagy fontosságú döntéseket kell meghoznia.

Például, ha gyermekem úgy dönt, hogy dohányzik, én, mint szülő, megmutathatom neki az igazságnak azokat az elemeit, amelyek kötődnek e választásához. Ebben az esetben a gyerek mondhatja ugyan, hogy a dohányzás nem árt neki, de ha elétárom a dohányzás káros hatásával kapcsolatos legutóbbi kutatási eredményeket, javasolhatom a számára, hogy vizsgálja felül állításait. A szembeállítás a tévedés (a dohányzás nem ártalmas) és az igazság (a dohányzás ártalmas) között arra neveli a gyermeket, hogy felelősen és tudatosan szabad emberként éljen. A vélt szabadság (dohányozhatok, nekem ez tetszik) és a hiteles szabadság (nem dohányozok, mivel ártalmas) közötti dialektika olyan magatartás felépítésére neveli az embert, ami elvezetheti az igazság keresésére és annak a képességnek a megszerzéséhez, hogy lemondunk olyasmiről, amivel bár közvetlen örömet szerzünk a magunk számára, hosszú távon károsítjuk a magunk és környezetünk egészségét. A fentiek tükrében könnyebb megérteni a következő evangéliumi mondat pedagógiai értékét: „Az igazság szabadabb tesz”. Valóban, a szabadságra nevelésben benne van az a képesség, hogy különbséget tudunk tenni aközött, ami valóban jó a számomra és mások számára, és aközött, ami kárára van inkább.

Nem sérül azáltal a gyermek szabadsága, ha igényeit, szükségait, kéréseit megsűrjük az értékek hálóján. Ha segíteni akarjuk a gyermeket, hogy szabad személyiség váljon belőle, azt jelenti, hogy nem lehet úgy érettebbé válnunk, ha valaki „rabja” a saját elképzeléseinek, hanem csak akkor, ha megnyílik a dialektikus szembenézésre és a változás lehetőségére.

Ahhoz, hogy ez megvalósulhasson, meg kell engedni a másik számára, hogy megkérdőjelezze a mi elképzeléseinket, értékeléseinket, és miért is ne, a meggyőződéseinket. Ez nem azt jelenti, hogy szélfúttá nádszálak leszünk rögtön, amiknek nincsen egyetlen szilárd pontja sem; nem jelenti azt, hogy nincsenek irányadó nevelési elveink, hanem azt, hogy elismerjük: nem birtokoljuk az igazság teljességét és ezért szükségünk van rá, hogy olyanoktól tanuljunk, akik bizonyos területeken nagyobb áttekintéssel rendelkeznek nálunk.

Természetesen a gyermek azt várja a szülőtől, hogy elsőként ő adjon példát mindabból, amit állít. A szabadság egyszerre jog és kötelesség. Jog, hiszen minden emberi lény születésétől fogva arra méltó, hogy elnyerje a körülményeket az ember fejlődési ívében rejlő alapvető igény megvalósítására; kötelesség, mivel a személynek a saját felszabadulása felelősségben osztozó kivitelezőjévé kell válnia, és minden erejével arra kell törekednie, hogy megszabaduljon mindentől, ami szolgává süllyeszti. A szabadságra való jogot ki kell egyensúlyozni a kötelességgel, hogy ezt a jogot felelősséggel gyakoroljuk.

(Folyt. köv.)

Salvatore Porcelluzzi

Vasárnapi jegyzet

Félénk kérdések ideje

Ez a címe a 2009-ben elhunyt keresztény eszmeiségű, szlovák nemzeti költő, Milan Rúfus utolsó kötetének. Mostanában kaptam meg verseit, korábban már fordítottam más köteteiből. Újra eszembe jut, és „lélekállapotba” hoz személyes látogatásunk nála, Pozsonyban, az Ibolyák völgyében. Tolsztoji megjelenése, komolysága mégsem az orosz író, Lev Tolsztojra emlékeztet, hanem önmagára: a falon függő későbarokk korpuszra mutatott, amikor ars poeticája felől érdeklődtem. Két tanítványa is velem volt –, elkísért a nyelvben-kalauzással. Az egyik Fazekas Klára kandidátus, aki addig is, most is segített/segít a filológiai tájékozódásban, a személyes megvallásban, amely a költő életét, művészetét, kereszténység melletti elkötelezettségét igazolja.

Milan Rúfus a XX. század egyik legjelesebb evangélikus tanúságtéveje a szeretet és a megbocsátás minden területén. Beszélgetésünk röpké egy-két órájában sem mondott mást, mint amit verseiben tanúsít – holta után is. Meggyőződtem: egyetlen, beteg lányát azzal a szeretettel vette körül, mint amelyik a perszonalizmus francia íróját, Emmanuel Mounier emberi magatartását jellemezte. Megnyugtató érzés volt csak rátekinteni.

Versei benső világában szinte egymást érik a keresztény-humanista gondolatok. A falut hagyományaitban felmutató költő jelkép-tárgyakat lát a legegyszerűbb eszközökben is, ugyanakkor bibliai vonatkozataival túllép a tárgyi megjelöléseken, inspirációi arra „késztetik”, hogy lássa meg a dolgok időn túli vonatkozásait. Engem a téli fehérség gyakori említése fogott meg: az angyali tisztaságot igénylő és tanító tanár-poéta (egyetemi tanár volt) ártatlan vélekedése, amely mégis a realizmus jelzővel illelhető. Tőle tanultam meg, hogy igenis van fehérség, amit soha nem lehet bemocskolni.

Zilka Tibor irodalomtörténész tanítványa jegyezte meg róla: „Tömérdek új mozzanat is felfedezhető Milan Rúfus verseiben, minő a kötődése a más művészeti ágakhoz. De itt is, mint a szlovák hegyek megéneklője szólal meg.” Mindvégig a magasságok híve, éneklője volt. A magasságoké, melyek nagy hangsúlyt kapnak a bibliai irodalomban...

Címben jelölt kötetéből adok közre egyet, az utolsó versekből –fordításomban:

A néma imádsága

Istenem mélyebben látsz engem mint én magam

Szégyellek hát szólni Hozzád

Illő lenne tán?

Megrendülne szikla-nyugalmad?

Ismered Te az

ember fohászát

mielőtt megnyílna ajka

a szavakra

melyek sebeztek

kezed lábad oldalad

Sebek nyílt sebek

mindmáig vérezök

a történektől a

megvetett szeretet miatt

amit nem érez a világ

Szeresd hát gyermeked

ne üzd el akkor

amikor éppen elfogad

Tóth Sándor

hírek ..... információk

Kereszt Parafázisok, a XII. Stáció címmel szeptember 7-én nyílt meg Dömötör Mihály fotóművész kiállítása a Kass Galériában (Vár u. 7.). A tárlat megnyitásakor Gyulay Endre nyugalmazott püspök mondott köszöntőt. A művész szeptember 21-én, pénteken 17 órától tárlatvezetésre várja az érdeklődőket. A kiállítás október 7-ig tekinthető meg, hétfő kivételével naponta 10-18 óráig.

A Belvárosi Plébánia közössége szeptember 9-én, azaz ma fél 9-től tartja a hitoktatásban résztvevő gyermekek számára a Veni Sancte szentmiséjét a Székesegyházban. Az iskolai órarendbe foglalt hitoktatás már szeptember 3-án megkezdődött, a plébániai hitoktatás szeptember 10-én, hétfőn kezdődik.

Az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkban szeptember 9-én, azaz ma rendezik a Szobori búcsút. Az ünnep alkalmából a szervezők ingyenes programokkal várják a kikapcsolódni, ünnepelni vágyókat. A monostor romjai között 11 órakor kezdődő ünnepi szentmisén Bőjte Csaba lesz a főcelebráns. A szentmise keretében adják át Szer Üzenete-díjat. Az elismerést évről-évre olyan emberek vehetik át, akik életükkel, munkájukkal Szer üzenetét - hit, megmaradás, hűség, hazaszeretet – hatékonyan juttatják el embertársaikhoz. Az eddigi díjazottak többek között Kiss-Rigó László püspök (2007), Bőjte Csaba ferences szerzetes (2008), Grosics Gyula, az Aranycsapat tagja (2009), Pitti Katalin operaénekes (2017). A rendezvény napján a pénztárak 9 órakor nyitnak, az egész napos programok 10 órától látogathatók. Az Emlékpark este 6 órakor zár.

Szigetvár Város Önkormányzata az idén – 1833 óta – immár 186. alkalommal rendezi meg a Zrínyi Emlékünnepséget. Az idei alkalom 452. évfordulója Zrínyi Miklós és Vitéz harcostársai kivonulásának és halálának. Az ünnepség keretében ma 10 órakor Kiss-Rigó László püspök celebrál ünnepi szabadtéri szentmisét a Turbéki (Szigetvár) kegytemplomnál.

A Filharmónia Magyarország Orgonabérletének soron következő hangversenyét szeptember 10-én, hétfőn este fél 8-kor Kovács Szilárd orgonaművész és Demény Mihály harmonikaművész adják a Székesegyházban.

Az Egyetemi Lelkészség szervezésében szeptember 11-én, kedden este fél 8-kor kezdődik az Egyetemi Tanévnyitó szentmise az egyetem közösségének katolikus tagjai részére, melyet Kiss-Rigó László püspök celebrál.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában dolgozó pedagógusok és munkatársaik közös „Veni Sancte” koncelebrációs szentmiséjét az új tanév kezdete alkalmából szeptember 13-án, csütörtökön 17 órakor Kiss-Rigó László püspök vezeti a Székesegyházban.

A Torinói lepelről „A lepel és a húsvéti szent három nap” címmel tart előadást szeptember 23-án, vasárnap 15 órától Dr. John P. Jackson, a lepel tudományos kutatásának egyik szaktekinetelye. A Gál Ferenc Főiskola Klebelsberg termében (Dóm tér 6.) rendezett előadás ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Jelentkezni a torinolepel.hu oldalon lehet.

A tudományos prezentáció előkészületeként ismeretterjesztő előadást tart Thorday Attila teológiai tanár, plébános az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánián (Torontál tér 4.) szeptember 13-án, csütörtökön 19 órától.

A Gál Ferenc Főiskola szeptember 14-én, pénteken 11 órakor tartja a 88. tanévet megnyitó központi ünnepségét az intézmény négy karának részvételével a főiskola Klebelsberg termében, melyet 12.00-kor a Székesegyházban a tanévnyitó Veni Sancte szentmise követ. A szentmisét - melyre minden hallgatót és oktatót szeretettel hívnak - Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

A Gál Ferenc Főiskola V. Hírvivők Konferenciájára „Égni kiegés nélkül - kötelességeink hálójában” címmel szeptember 21-én, Szegeden kerül sor a Nevelés- és Társadalompszichológiai Tanszék szervezésében. A rendezvény a SZEGEPI-vel együttműködésben egyúttal 5 órás pedagógus-továbbképzés is. Jelentkezni szeptember 14-ig a honlapon lehet.

A Belvárosi Plébánia szervezésében minden hónap harmadik vasárnapján, 16 órától várják a plébánia közösségéhez tartozó kisgyermekes családokat az óvodások miséjére a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). A következő alkalom szeptember 16-án, jövő vasárnap lesz.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye idén tizenegyedik alkalommal rendezi meg a Szent Gellért Fesztivált, az egyházmegye első püspöke, a vértanú Szent Gellért ünnepéhez kapcsolódóan szeptember 21-től egy héten át Szegeden, illetve Budapesten. A Szent Gellért Fesztivál idei műsorán is szimfonikus concertek, kamarazenekari estek, jótékonyági hangverseny és tudományos előadások egyaránt szerepelnek. A hangversenysorozat részletes programja a www.szentgellertfesztival.hu weboldalon található.

Szeged belvárosának legrégebbi épített emléke, a Demeter-torony, szerényen meghúzódik a Dóm árnyékában, de nem marad láthatatlan az érdeklődők előtt. A város életének néma szemtanúja, története tele van fordulatos eseményekkel, a fennmaradása pedig kisebb fajta csoda.

Az idei Ars Sacra Fesztivál záró napján, szeptember 23-án, vasárnap minden páros órában – 10, 12, 14 és 16 órakor - egy 30 perces bemutató keretében megismerhetik az érdeklődők a Demeter-torony történetét, körbejárhatják az Aba-Novák freskókat és megismerhetik néhány titkát. A bemutató regisztrációhoz kötött. Maximális létszám: 20 fő/csoport. Részvételi díj: 700 Ft/fő. Jelentkezni a Szegedi Dóm Látogatóközpont elérhetőségein lehet a +36 20/385-5061 telefonszámon, valamint az info@szegedidom.com e-mail címen.

A vörösiszap-katasztrófától csodálatos módon megmenekült kolontári-devecseri szentkúthoz szervez kirándulást a Vajdasági Magyarok Demokratikus Közössége Szegedi Tagozata október 13-án, szombaton. Az út során Sümegyet és Magyarpolányt is felkeresik a résztvevők, majd a nap végén szentmisén vesznek részt a bakonygyepesi Nagyboldogasszony templomban. A honismereti vezető Áment Márton helytörténész lesz. Részletes információ a www.vmdk-szeged.hu világhálós oldalon található. Minden érdeklődő jelentkezését szeretettel várja Palusek András a palusekandras@gmail.com címen, illetve a 30/2428-146-os telefonon.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.